

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

659.1

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím:

Rikító reklámtáblák övezik a főváros szobrait, középületeit és templomait

Forrás:

8 órai újság

3m

(Hely)

1924. 10. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Rikító reklámtáblák övezik a főváros szobrait, középületeit és templomait.

Bántó, izléstelenység a középítmények körül, a főváros gázkandallóiban.

— Saját tapasztalásokról. —

A modern városi életnek kétségtelenül egyik tartozéka a reklám. Külföldön, a nagy nyugati metropolisokban megállunk és bámulunk azon, hogy milyen ügyes, ötletes, találékonv; nem izléstelen és nem bántó módon propagálják mindazt, ami reklámra szorul. Ezeket a külföldi reklámtáblákat csak olyan helyeken alkalmazzák, ahol azok nem esnek esztétikai kifogások alá s ott, ahol a közelben nincsen olyan épület, házsor, intézmény, szobor, középület, vagy templom, amely köré reklámhirdetményeket alkalmazni legalább is izléstelenység.

Budapesten, mint azt a 8 Órai Újság nemrégiben megírta, a főutvonalakon, a körutakon, Andrásy-uton, a Belvárosban, Kossuth Lajos-utcában, Gizella-téren és másutt egyre-másra nagy, színes, sőt rikító színű reklámtáblák lennének meg a gázlámpák oszlopain. A főváros — miután a fő utvonalakon gázvilágításra szükség nincsen. — gondolt egyet és a gázlámpák oszlopait hasznosította, átalakította reklámoszlopokká. Ezzel azonban olyan eszelekedetet követett el,

amellyel saját intézkedéséül, saját szabályrendeleteit dezavualja.

Tudvalévő, hogy minden egyes házépítkezés, vagy átalakítás alkalmával a főváros illetékes

ügvosztálva milyen féltő gonddal vigyáz arra, hogy véletlenül engedélyt ne adjon olyan építkezésre, amely bárminő módon esztétikai kifogás alá eshetik, az utca egységét megbontja, fölötte és bántóan szembeütnő, nem eléggé izléses. Sok esetben megtörtént, hogy a főváros a már félig kész építkezés befejezését nem engedélyezte, vagy pedig a kész építkezés lebontolását rendelte el, azzal a hivatkozással, hogy az sérti az utca és a városépítkezés egységét, esztétikáját és nem izléses. Így történt a Kossuth Lajos-utcai Floris-féle csokoládébolt portálépítkezésével is. A sokmillió költséggel fölépített boltportálét le kellett bontolni, mert a főváros szabályrendeletre hivatkozva, esztétikai szempontból kifogásolta azt. De sehol, egyellen házon sem lehet alkalmazni olyan építkezési formát, vagy olyan hirdetményt, amely a főváros értelmezése szerint is a jóízlés szempontjából kifogás alá esnék.

Ezeket a szempontokat egyáltalán nem tartotta a főváros szem előtt akkor, amikor a számára üzleti hasznot jelentő reklámtáblákkal árasztotta el a főváros fő utvonalait.

Háromnegyed méter átmérőjű, rikító, több színű képekkel és reklámfóliákkal ellátott hirdetőtáblák, a gázlámpaoszlopok két és fél méteres magasságában övezik körül legszebb épületeinket, közintézményeinket, szobrainkat, templomainkat.

A Nemzeti Színház és az előtte lévő Tinódy-szobor körül például kilenc ilyen reklámtábla öltik a járókelők szemébe. A Porter-sör óriási palackjainak, a butorüzeteknek, az áruházaknak, a cipőkereskedéseknek tarka-barka, kiabáló, szembeütnő hirdetményei valósággal körülövezik, körülbástyázzák a színházat és a szobrot.

A Vörösmarty-téren, a Vörösmarty-szobor valósággal elveszett az ilyen reklámtáblák erejében. A Kossuth Lajos-utcában és a Ferenctiek-terén a Ferenctiek-templomának környékét burkolták utcai hirdetőtáblákba. Az Oktogontér közepén, az Andrásy-ut és a Teréz-körut kereszteződésénél is reklámtáblák bontják meg az utvonat egységét, és mindenütt ott díszleg a színes fóliát: „Budapest székesfőváros hirdetővállalata reklámtáblái.”

A fővárosnak nem szabad tovább tűrnie hirdetővállalatának bántó és izléstelen reklámtábláit. A templomok, szobrok, közintézmények körül sürgősen el kell távolítani őket városszépészeti és izlésbeli okokból. Hirdetmények és reklámeszközök alkalmazására van bőven hely másutt és más módon; a szobrok régi dicsőséget hirdessenek és ne Porter-sört, vagy maláta-kávé.